

[Thisted Knudsen.]

land-falsterske amter, er det udfra den ganske bestemte kendsgerning, at vælgerne i dette område føler sig knyttet sammen, er vant til at arbejde sammen og til at have en repræsentation, som de kender. Det synspunkt, jeg har understreget i forbindelse med denne sag, er, at man ved en valglovs givelse også må tage hensyn til vælgerne's interesser — og det har man altså ikke gjort. Det kan jo ikke nytte noget, at det sjællandske venstre — og heller ikke andre partier på Sjælland — vælger en mand på Fyn eller i Jylland, som man slet ingen kontakt har med eller føler sig knyttet til. Men det er det, der sker ved den mandatfordeling, man her foreslår at gennemføre.

Så henviste ministeren mig til valget i 1947. Ved dette valg ville den repræsentation, venstre havde fået på Sjælland og Lolland-Falster, have svaret nogenlunde til tallene. Jeg ønsker blot at sige til ministeren, at jeg tror ikke, man kan betragte — ej heller fra de konservatives side — valget i 1947 som noget normalt valg. (Indenrigs- og boligministeren [Aksel Møller]: Så 1945 da!) Ja, 1945 var vel heller ikke helt normalt. Men nu nævnte ministeren 1947. Jeg ville meget nødtigt komme i den situation, at den eneste måde, hvorpå venstre på Sjælland og Lolland-Falster kunne få en rimelig og retfærdig repræsentation, var den, at vi, som i 1947, tog en trediedel af de konservative stemmer. Det ville jeg være meget ked af, men det er faktisk den vej, ministeren har anvist vælgerne for at skaffe os en rimelig og retfærdig repræsentation.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Møller i anledning af det, der lige blev antydet om nye partier, at det har vi overhovedet slet ikke haft i vor tanke — aldeles ikke. Det er ikke noget, man behøver at nævne, for det ligger så fjernt fra os. Jeg vil gerne sige, at når vi ikke kan stemme for ændringsforslagene, er det i konsekvens af hele vor stilling; når vi ikke kan medvirke til forslaget, er det vel også korrekt af os, selvom vi er uenige med de kommunistiske synspunkter, at undlade at stemme.

Holger Eriksen: Jeg skal ikke blande mig i diskussionen imellem det ærede medlem hr. Thisted Knudsen og den højtærede indenrigsminister, men jeg finder dog an-

ledning til at gøre den bemærkning, at man naturligvis også kunne have fremskaffet flere tillægsmandater på den måde, at man formindskede kredsmandaternes antal. Det var imidlertid en forudsætning for venstres tilslutning til forliget, at vi netop reducerede tillægsmandaternes antal til et minimum, og derfor er det lige hårdt nok, at man fra et medlem af partiet venstre skal høre bebrejdelser for, at der er for få tillægsmandater.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg gerne sige, at jeg stadigvæk har den opfattelse, at kommunister ikke har nogen moralsk ret til at tale med om valglove med hensyn til begrænsning af mulighederne for, at nye partier kan opstå. Derimod har jeg aldrig nægtet at ville gå ind på en diskussion om valgretsbetingelser, og her er jeg højst forbavset over i dag at høre, at det kommunistiske parti på et eller andet tidspunkt fornylig, jeg tror, det var i tirsdags, har stillet forslag om ændringer i forsorgsloven. Jeg har ikke bemærket, at der er kommet et sådant forslag, og jeg kan derfor heller ikke erkende, at det er det, som er årsagen til den henvendelse, mit parti har rettet til den højtærede arbejds- og socialminister. Jeg ved, at kommunisterne har stillet et ændringsforslag til valgloven, et ændringsforslag, der overhovedet ikke skelner imellem dem, der er fattige og får hjælp uden egen skyld, og dem, som decideret selv bærer ansvaret for, at de må have understøttelse. Det ved jeg, men det har jo ingen forbindelse med det andet, der er det jo socialloven, der er tale om.

Når det ærede medlem imidlertid stadigvæk vil gøre gældende, at det er noget, som socialdemokraterne har fundet på i sidste øjeblik, tvunget af den voldsomme aktion, som det ærede medlems parti har foretaget i denne sag, så kommer jeg til at gøre opmærksom på, at de synspunkter, der ligger bag ved den henvendelse, som mit parti har rettet til arbejds- og socialministeren, netop har fundet udtryk i en indstilling fra et ministerielt udvalg, som min partifælle, det ærede medlem hr. Strøm, i sin tid som socialminister fik nedsat. Det afgav først sit udkast til forslag, efter at den socialdemokratiske regering var faldet, men inden den endnu havde ophørt med at fungere. Derfor fik min partifælle ikke lejlighed til at fremsætte det, men det har ligget siden, og det er det, som vi ønsker praktiseret nu,